

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 6 maj 1999

Nr 561—562

INNEHÅLL

Nr		Sidan
561	Lag om räddningsväsendet	1353
562	Lag om de tekniska kraven på anordningar inom räddningsväsendet och brandsäkerheten för produkter.....	1372

Nr 561

Lag om räddningsväsendet

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 67 § riksdagsordningen anger, föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) förhindrande av eldsvådor och andra olyckor, om inte något annat bestäms i någon annan lag eller i förordning,

2) *räddningsverksamhet*, varmed avses sådana skyndsamma åtgärder till följd av en olycka eller en hotande olycka som vidtas för att skydda och rädda människor, egen-

dom och miljön samt för att begränsa skadorna och lindra följderna, och

3) *befolkningsskydd*, varmed avses att människor och egendom skyddas, verksamheten inom ämbetsverk, inrättningar och produktionsanläggningar som är viktiga för samhällsfunktionerna tryggas och uppgifter som nämns i 2 punkten utförs under undantagsförhållanden som avses i 2 § beredskapslagen (1080/1991) och 1 § lagen om försvarstillstånd (1083/1991) samt att beredskap skapas för detta.

De funktioner som nämns i 1 mom. bildar ett verksamhetsområde som kallas *räddningsväsendet*.

Denna lag tillämpas inte på verksamhet

RP 76/1998
FvUB 23/1998
RSv 257/1998

Rådets direktiv 96/82/EG; EGT nr L 10, 14.1.1997, s. 13

som avses i lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979), lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land (378/1974), lagen om sjöräddningstjänst (628/1982), sjölagen (674/1994) eller luftfartslagen (281/1995).

2 kap.

Ansvaret för räddningsväsendet

2 §

Räddningsmyndigheter

Statliga räddningsmyndigheter är det ministerium som svarar för räddningsväsendet och länsstyrelserna.

Kommunala räddningsmyndigheter är brandchefen och de tjänsteinnehavare inom räddningsväsendet som kommunen har förordnat att sköta dessa uppgifter samt kommunens behöriga kollegiala organ.

Närmare bestämmelser om räddningsmyndigheternas uppgifter utfärdas vid behov genom förordning. Bestämmelser om räddningsmyndigheternas uniform och identitetskort som anger tjänsteställningen utfärdas genom förordning.

3 §

De statliga räddningsmyndigheternas uppgifter

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet skall sköta räddningsväsendets riksomfattande förberedelser och organisering samt samordna sådana uppgifter inom räddningsverksamheten och befolkningsskyddet som hör till olika ministeriers förvaltningsområden, leda räddningsväsendet samt utöva tillsyn över att räddningsväsendets tjänster finns att tillgå och tillsyn över nivån på dessa tjänster.

Länsstyrelserna sköter inom länets område de uppgifter som nämns i 1 mom.

4 §

Det kommunala räddningsväsendets uppgifter

Kommunen svarar för räddningsväsendet inom sitt område och skall i detta syfte

1) sörja för de uppgifter som hör till räddningsverksamheten,

2) upprätthålla beredskapen inom befolkningsskyddet och vid behov sörja för de uppgifter som hör till det,

3) samordna olika myndigheters och andra berörda instansers uppgifter inom räddningsväsendet,

4) sörja för brandsyn och andra åtgärder som räddningsmyndigheterna skall vidta för att förebygga olyckor,

5) för sitt vidkommande sörja för personalutbildningen inom räddningsväsendet, samt

6) sörja för upplysning och rådgivning som gäller räddningsväsendet.

5 §

Organisering av räddningsväsendet i kommunen

Varje kommun skall ha en brandkår och en heltidsanställd brandchef. Brandkåren kan vara kommunens egen brandkår eller en frivillig brandkår, anstaltsbrandkår eller fabriksbrandkår som har ingått avtal med kommunen.

Den verksamhet som olika verksamhetsområden i kommunen bedriver inom ramen för befolkningsskyddet samordnas av kommundirektören.

Kommunerna kan samarbeta för skötseln av räddningsväsendets uppgifter enligt vad som föreskrivs i kommunallagen (365/1995). Också brandchefstjänsten kan vara gemensam för kommunerna.

6 §

Andra myndigheters uppgifter

Polisen, gränsbevakningsväsendet, försvarsmakten, social- och hälsovårdsmyndigheterna, de myndigheter och inrättningar som svarar för jord- och skogsbruket, miljö- och hälsovårdsmyndigheterna, de myndigheter som svarar för passagerar- och godstrafiken eller datakommunikation samt de ämbetsverk och inrättningar som svarar för strålsäkerheten och väderlekstjänsten är vid sidan av räddningsmyndigheterna skyldiga att delta i räddningsverksamheten och befolkningsskyddet enligt vad som bestäms om deras uppgifter i författningarna om respektive verksamhetsområde.

Försvarsmakten är skyldig att delta i räddningsverksamheten genom att för räddningsverksamheten tillhandahålla behövlig utrustning, personresurser och experttjänster, om olyckan är av en sådan omfattning eller har sådana särdrag att detta är nödvändigt. Försvarsmakten får inte försumma sina försvarsuppgifter då den deltar i räddningsverksamheten.

Forststyrelsen är skyldig att lämna räddningsmyndigheterna experthjälp när det gäller att bekämpa skogsbränder och att på eget initiativ hålla sig beredd att i samråd med räddningsmyndigheterna förebygga och bekämpa skogsbränder på statsägd mark som den har i sin besittning.

Statliga och kommunala myndigheter och inrättningar skall dessutom på begäran ge räddningsmyndigheterna handräckning som hör till myndighetens eller inrättningens verksamhetsområde eller annars är förenlig med det.

Om deltagande och handräckning enligt 1—4 mom. meddelas vid behov närmare bestämmelser genom förordning.

7 §

Frivilligarbete

Organisationer som är verksamma på räddningsväsendets område kan av räddningsmyndigheterna anförtros uppgifter inom utbildning, rådgivning och upplysning. Frivilliga personer och organisationer kan anlitas för att bistå räddningsväsendet i dess uppgifter, dock inte i uppgifter som innebär avsevärd utövning av offentlig makt.

8 §

Egen beredskap

De som äger eller innehar en byggnad eller som utövar industri- eller affärsverksamhet samt ämbetsverk, inrättningar och andra sammanslutningar är skyldiga att ha beredskap att när fara hotar skydda människor och egendom som finns på ifrågavarande plats samt miljön och att vidta sådana räddningsåtgärder som de på egen hand förmår genomföra.

9 §

Planeringsskyldighet

Räddningsmyndigheterna samt andra i 6 § avsedda myndigheter och sammanslutningar som har uppgifter eller handräckningsuppgifter inom räddningsväsendet är skyldiga att i samråd göra upp behövliga planer för räddningsväsendet.

De kommuner i vilka finns en i 3 § 5 punkten kärnenergilagen (990/1987) avsedd kärnanläggning eller en i förordning särskilt definierad anläggning som medför risk för storolycka skall göra upp en räddningsplan för den händelse en olycka inträffar i anläggningen. När planen görs upp skall de invånare som riskerar att utsättas för fara höras, och det skall sörjas för att information ges om planen.

De som äger eller innehar en byggnad eller som utövar industri- eller affärsverksamhet samt ämbetsverk, inrättningar och andra sammanslutningar skall göra upp en plan för **de åtgärder som avses i 8 § varom bestäms i förordning.**

3 kap.

Kommunalt samarbete

10 §

Bistånd

En kommun skall vid behov bistå en annan kommun i fråga om räddningsverksamhet och befolkningsskydd.

11 §

Kretsindelning

För organisering av larmverksamheten indelas landet i larmkretsar, vilka fastställs av statsrådet.

För säkerställande av ledningen av räddningsverksamheten samt för effektivisering av samarbetet inom räddningsväsendet indelas länen i samarbetsområden. Länsstyrelserna fastställer indelningen i samarbetsområden och bestämmer vilken kommun som skall vara centralort inom samarbetsområdet.

12 §

Regional brandchef

Ett samarbetsområde skall ha en regional brandchef, som skall samordna planeringen inom räddningsväsendet och vid behov leda räddningsverksamheten inom samarbetsområdet. Kommunerna kan också komma överens om att anförtro den regionala brandchefen andra uppgifter.

Den regionala brandchefen och ett nödvändigt antal ersättare utses av länsstyrelsen bland befälen i huvudsyssla i kommunerna inom samarbetsområdet.

Kostnaderna för skötseln av den regionala brandchefens uppgifter delas mellan kommunerna enligt vad dessa avtalar. Kan kommunerna inte komma överens om detta, avgör länsstyrelsen hur kostnaderna skall delas.

13 §

Larmanvisningar

En kommun skall tillsammans med grannkommunerna, den regionala brandchefen, de myndigheter som deltar i räddningsverksamheten, de myndigheter som ger handräckning samt nödcentralen göra upp anvisningar om att larma resurser som behövs för räddningsverksamheten samt om bistånd mellan kommunerna. Larmanvisningarna skall avfattas så att nödcentralen kan larma de närmaste ändamålsenliga enheterna oberoende av vilken kommun dessa tillhör.

4 kap.

Räddningsväsendets beredskap

14 §

Allmänt beredskapskrav

Räddningsväsendet skall planeras och organiseras så att de åtgärder som hänför sig till detta kan vidtas utan dröjsmål och effektivt.

15 §

Det kommunala räddningsväsendets servicenivå

Kommunens räddningsväsende skall ha en

servicenivå som motsvarar olycksriskerna på kommunens område.

Kommunen skall utreda och bedöma olycksriskerna inom sitt område samt utgående från dessa bestämma räddningsväsendets servicenivå som innefattar brandkårens personal, materiel och utryckningstid. Servicenivån innefattar också planering, förebyggande av olyckor, befolkningsskydd samt stödfunktioner som behövs i räddningsverksamheten.

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet meddelar vid behov bestämmelser om den lägsta godtagbara nivån för tjänsterna.

16 §

Tillsyn över servicenivån inom kommunens räddningsväsendet

Länsstyrelsen skall utöva tillsyn över att kommunens räddningsväsende håller i gällande lagstiftning och andra bestämmelser föreskriven servicenivå. I detta syfte har länsstyrelsen rätt att av kommunerna och samkommunerna få behövliga uppgifter och utredningar.

Om servicen inom kommunens räddningsväsende uppvisar avsevärda brister som kommunen inte avhjälper inom en tid som länsstyrelsen bestämmer, kan länsstyrelsen enligt 81 § förplikta kommunen att vidta åtgärder för att den servicenivå som lagen föreskriver uppnås.

17 §

Inspektion av beredskapen

Räddningsmyndigheterna kan förrätta inspektioner för att förvissa sig om att beredskapen inför storolyckor och inom befolkningsskyddet uppfyller lagens krav. Den som förrättar inspektionen har rätt att få tillträde till de lokaler som skall inspekteras, dock inte till bostäder eller platser som avses i 34 § 4 mom., samt att få uppgifter om planer och andra arrangemang som gäller beredskapen och som krävs enligt denna lag eller i en förordning eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

18 §

Statens deltagande i upprätthållandet av beredskapen

Staten kan delta i upprätthållandet av räddningsväsendets beredskap genom att skaffa specialmateriel eller finansiera bestämd verksamhet, om det av någon särskild anledning är ändamålsenligt att materielen skaffas eller verksamheten finansieras av statens medel.

5 kap.

Utbildning och behörighetsvillkor inom räddningsväsendet

19 §

Statens ansvar för utbildningen

Staten sköter yrkesutbildningen inom räddningsväsendet samt utbildningen av den ledande och specialiserade personalen inom befolkningsskyddet. Närmare bestämmelser om hur utbildningen ordnas ingår i lagen om Räddningsinstitutet (1165/1994) och förordningen om Räddningsinstitutet (1237/1994).

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan också bemyndiga någon annan läroanstalt än Räddningsinstitutet att ge yrkesinriktad grundutbildning inom räddningsområdet.

20 §

Kommunens ansvar för utbildningen

Kommunen skall

1) ordna utbildning för dem som har ansvar för skydd av bostadshus och kommunens inrättningar samt för andra personer inom kommunens befolkningsskyddsorganisation än sådana som avses i 19 § 1 mom.,

2) leda den utbildning som syftar till skapande av egen beredskap hos företag och inrättningar, samt

3) se till att avtalsbrandkårernas personal och den kommunala brandkårens personal i bisyssla har tillräcklig utbildning.

21 §

Behörighetsvillkor för räddningsväsendets personal

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för räddningsväsendets personal i huvudsyssla meddelas genom förordning.

Bestämmelser om vilken utbildning som krävs av personal som inte är anställd i huvudsyssla meddelas vid behov av det ministerium som svarar för räddningsväsendet.

6 kap.

Förebyggande av olyckor

22 §

Allmänt förebyggande av olyckor

Räddningsmyndigheterna skall förebygga eldsvådor samt bidra till att förebygga andra olyckor enligt vad som bestäms nedan.

23 §

Säkerhet i fråga om användning av byggnader och anordningar

Byggnader och konstruktioner samt deras omgivning skall planeras, byggas och hållas i skick så att risken för att en eldsvåda uppstår eller sprider sig är liten och så att räddningsverksamhet är möjlig om en olycka inträffar.

Byggnadens ägare eller innehavare skall i fråga om allmänna lokaler och innehavaren av en lägenhet i fråga om utrymmen i hans besittning se till att

1) släcknings-, räddnings- och bekämpningsmateriel, anordningar som underlättar släcknings- och räddningsarbetet, branddetektorer och larmanordningar samt övriga anordningar som röjer hotande fara, skyltar som anger utgångar och säkerhetsbeteckningar samt skyddsrummens utrustning och anordningar om vilka föreskrivs av myndigheterna eller i bestämmelserna är funktionsdugliga och att de underhålls och inspekteras så som det ministerium som svarar för räddningsväsendet vid behov bestämmer,

2) eldstäder och rökkanaler sotas samt att

3) ventilationskanaler och -anordningar regelbundet underhålls och rengörs.

24 §

Aktsamhetsplikt

Eld samt lättantändliga och explosiva eller annars farliga ämnen skall hanteras varsamt och med iakttagande av tillräcklig försiktighet.

När ett reparationsarbetet eller ett annat arbete medför avsevärd ökning av brandrisken eller risken för en annan olycka, skall tillräckliga försiktighetsåtgärder vidtas.

Var och en är skyldig att så långt han förstår se till att bestämmelserna om förebyggande av eldsvåda och andra olyckor iakttas där han har bestämmanderätt.

25 §

Att göra upp öppen eld

Lägereld eller annan öppen eld får inte göras upp i skog eller i närheten av skog, om förhållandena på grund av torra, vind eller av någon annan orsak är sådana att risken för skogsbrand är uppenbar.

På annans mark får öppen eld inte utan tvingande skäl göras upp utan lov.

På skogsmark får hyggesbränning även under torra utföras med iakttagande av särskild försiktighet och under tillsyn av en yrkesman inom skogsbranschen.

26 §

Anmälan om hygges- och halmbränning

Nödcentralen skall på förhand underrättas om hyggesbränning av skogsmark samt halmbränning.

27 §

Brandsäkerheten på torvproduktionsområden

Den som producerar torv skall i sin verksamhet fästa särskild uppmärksamhet vid förebyggande av eldsvåda. Torvupptagningen skall avbrytas när vinden eller andra orsaker medför uppenbar brandfara.

28 §

Spaning efter skogsbränder och varning för skogsbrand

När risken för skogsbrand är uppenbar

skall länsstyrelsen på glest bebodda områden ordna effektiv spaning efter skogsbränder.

Om väderleken anses medföra uppenbar fara för skogsbrand, skall den myndighet som svarar för väderlektjänsten se till att varning för skogsbrand utfärdas för området.

29 §

Släckvatten

Kommunen skall se till att brandkåren får tillräckligt med släckvatten för räddningsverksamhetens behov.

30 §

Allmän handlingsskyldighet

Var och en som märker eller får veta att en eldsvåda har brutit ut eller att någon annan olycka har inträffat eller är överhängande och som inte genast kan släcka branden eller avvärja faran är skyldig att utan dröjsmål underrätta dem som är i fara, göra nöd-anmälan samt efter förmåga vidta räddningsåtgärder.

31 §

Särskilda säkerhetskrav

I bostäder samt i inkvarteringslokaler och i vårdinrättningar skall finnas ett tillräckligt antal brandvarnare eller anordningar som ger minst motsvarande skydd.

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan bestämma att till platser där verksamheten eller förhållandena medför större risk än vanligt för brand eller människors säkerhet eller för miljön skall skaffas ändamålsenlig släckningsmateriel och annan utrustning som underlättar räddningsarbete, samt att på platserna i fråga skall vidtas även andra nödvändiga försiktighetsåtgärder för tryggnad av människor och egendom vid olyckor. För en enskild plats kan kommunens räddningsmyndighet meddela motsvarande bestämmelser.

Om arrangemang för förhindrande av storolyckor som beror på farliga ämnen och för begränsning av följderna av sådana olyckor föreskrivs genom förordning. Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan meddela närmare bestämmelser om arrangemangen.

32 §

Installation av räddningsväsendets anordningar

Ägaren av en byggnad är skyldig att tillåta att de kommunala räddningsmyndigheterna i byggnaden installerar anordningar som räddningsväsendet behöver, om dessa inte vållar oskäligen olägenhet. Om ingen överenskomst nås om placeringen av anordningarna, beslutar byggnadslovsmyndigheten om saken.

7 kap.

Brandsyn

33 §

Brandsynens innehåll

Syftet med brandsyn är att förebygga faror som eldsvådor och andra olyckor medför för människor, egendom eller miljön.

Vid brandsyn skall kontrolleras att byggnaden eller konstruktionen, dess omgivning samt de övriga förhållandena på platsen är säkra samt att fastighetens ägare eller innehavare på föreskrivet sätt har beredskap att förebygga olyckor och avvärja skador och beredskap för befolkningsskydd.

I samband med brandsyn skall också fastighetens skyddsrum granskas samt kontrolleras att utrustningen i skyddsrummet fungerar.

I samband med brandsynen ges vid behov råd om hur eldsvådor och andra olyckor kan avvärjas.

34 §

Platser där brandsyn skall förrättas

Brandsyn skall förrättas

1) i bostadshus och på platser som med hänsyn till personsäkerheten och brandsäkerheten kan jämföras med bostadshus, med intervaller som kommunen bestämmer,
2) på platser som bestäms genom förordning och på vilka riskerna för personsäkerheten och brandsäkerheten eller för miljön kan anses vara större än vanligt, årligen och vid behov oftare, samt

3) på platser som bestäms genom förord-

ning innan verksamheten på platsen inleds eller när den väsentligt ändras.

Vid behov förrättas efterbesiktningar genom vilka kontrolleras att föreskrifter som har meddelats vid brandsynen har iakttagits.

Av särskilda skäl kan brandsyn vid behov förrättas också vid andra tidpunkter.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte områden eller egendom som försvarsmakten besitter, om dessa skall hemlighållas med hänsyn till rikets säkerhet och försvarsmakten meddelar att den sköter brandsynen.

35 §

Förrättande av brandsyn

Brandsyn får förrättas av kommunens räddningsmyndighet.

Den som förrättar brandsyn skall ges tillträde till samtliga de lokaler som synen gäller. En representant för syneobjektet skall dessutom uppvisa de planer samt övriga handlingar och arrangemang som krävs enligt denna lag och enligt en förordning eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Över brandsyn skall upprättas ett protokoll, som skall delges den som äger eller innehar syneobjektet eller dennes företrädare.

36 §

Rätt att få uppgifter om byggnader

För brandsynerna har en kommunal räddningsmyndighet rätt att trots sekretessbestämmelser ur myndigheternas byggnadsregister få uppgifter om byggnader samt om deras ägare och innehavare samt att få förteckningar där uppgifterna är grupperade enligt område, byggnadstyp eller på annat sätt, dock inte ur byggnadsregister som gäller sådan egendom som avses i 34 § 4 mom.

37 §

Föreläggande att avhjälpa brister och avbrytande av verksamheten

Om brister konstateras vid en brandsyn, skall myndigheten bestämma att dessa skall avhjälpas. Kan en brist inte avhjälpas genast, skall en frist utsättas för detta.

Om en brist eller ett felaktigt förfarande som konstaterats i samband med brandsyn eller annars medför omedelbar olycksrisk, får kommunens räddningsmyndighet genast avbryta verksamheten och bestämma vilka åtgärder som nödvändigtvis skall vidtas för att olyckor skall förebyggas. Myndighetens beslut skall iakttas omedelbart.

8 kap.

Sotning

38 §

Ordnande av sotning

Kommunen beslutar om ordnande av sotningstjänsterna i kommunen.

Kommunen kan

- 1) sköta sotningen själv,
- 2) skaffa sotningstjänsterna hos en privat tjänsteproducent, eller
- 3) tillåta att ägare eller innehavare av byggnader i hela kommunen eller i en del av den ingår avtal om sotningen med en privat tjänsteproducent.

När kommunen ordnar sotningstjänsterna på det sätt som avses i 2 mom. 1 eller 2 punkten kan den också bestämma sotningsavgiften.

En kommunal räddningsmyndighet kan tillåta att ett enskilt objekt sotas av någon annan än en sotare.

39 §

Behörighet för sotare

En sotare eller den som ansvarar för ett sotningsarbete skall ha avlagt yrkesexamen för sotare. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för sotare och dem som svarar för ett sotningsarbete samt om den behörighet och utbildning som krävs av dem som är anställda hos en sotare meddelas vid behov genom förordning.

40 §

Underrättelse om fel

Konstaterar sotaren sådana brister eller fel i eldstäder och rökkanaler som kan medföra brandfara, skall han skriftligen underrätta den som representerar sotningsobjektet och

den kommunala räddningsmyndigheten om saken.

41 §

Sotningsförteckning

Den som utövar sotaryrket skall föra förteckning över de objekt som han har sotat och på begäran avgiftsfritt ge räddningsmyndigheten uppgifter ur förteckningen. Uppgifterna skall sparas tio år efter att en åtgärd vidtogs.

9 kap.

Nödcentraler

42 §

Nödcentraler

För mottagning av nödmeddelanden och för larm skall de kommuner som hör till en sådan larmkrets som avses i 11 § inrätta och driva en nödcentral. Nödcentralen placeras i den kommun som det ministerium som svarar för räddningsväsendet bestämmer.

Om de statliga försöksnödcentralerna bestäms särskilt.

Kan kommunerna inte komma överens om inrättandet och drivandet av en nödcentral och om delningen av kostnaderna, beslutar länsstyrelsen om saken.

På staten ankommer att anordna teleförbindelser mellan nödcentralerna samt mellan nödcentralerna och länsstyrelserna och att hålla dessa förbindelser i skick.

43 §

Nödcentralernas uppgifter

En nödcentral skall ta emot nöd- och olycksmeddelanden vid alla tidpunkter på dygnet och larma den hjälp som behövs samt fungera som sambandscentral för räddningsverksamheten. Nödcentralen kan också sköta andra uppgifter, om dessa inte är till förfång för nödcentralens verksamhet enligt denna lag.

En nödcentral har för utförandet av sina uppgifter oberoende av tystnadsplikt rätt att av ett teleföretag som avses i telemarknadslagen (396/1997) avgiftsfritt få identifieringsuppgifter om den anslutning från vilken

ett nödmeddelande har kommit. En nödcentral har rätt att få motsvarande uppgifter om ett teleföretags anslutningar också genom teknisk anslutning eller annars i elektronisk form.

Närmare bestämmelser om nödcentralernas uppgifter meddelas vid behov genom förordning.

44 §

Nödcentralernas riksomfattande uppgifter

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet får bestämma att en nödcentral som anses lämplig för ändamålet skall bistå länsstyrelsen såsom länets sambands- och ledningscentral samt att en nödcentral som anses lämplig för ändamålet skall bistå ministeriet såsom riksomfattande sambands- och ledningscentral. Till länets nödcentral och till den riksomfattande nödcentralen betalas en skäligen årlig ersättning av statens medel.

10 kap.

Räddningsverksamhet

45 §

Räddningsverksamhetens innehåll

Till räddningsverksamheten hör att ta emot nödmeddelanden, larma räddningsenheter och annan hjälp, varna befolkningen, avvärja hotande olyckor, skydda och rädda människor, miljö och egendom som hotas av fara, att släcka eldsvådor samt avvärja och begränsa andra skador, efterröjning och efterbevakning samt ledning, information, underhåll, försörjning och andra stödfunktioner i anslutning till detta.

46 §

Ledning av räddningsverksamhet

Om kommunerna inte kommer överens om något annat, skall räddningsledaren komma från den kommun där olyckan eller faran har uppstått. Räddningsverksamheten leds av räddningsmyndigheten eller av någon annan som hör till den kommunala brandkåren till dess att räddningsmyndigheten övertar ledningen av verksamheten.

Den regionala brandchefen kan överta ledningen av räddningsverksamheten inom arbetsområdet. Av särskilda skäl har länsstyrelsen eller det ministerium som svarar för räddningsväsendet rätt att ge order om räddningsverksamheten och att till räddningsledare utse någon annan än en person som avses ovan i denna paragraf.

Om myndigheter från flera verksamhetsområden deltar i räddningsverksamheten, är räddningsledaren i den situationen allmän ledare.

47 §

Befogenheter för räddningsledaren

För släckning av en brand och förhindrande av att den sprider sig samt för avvärjande av andra olyckor och begränsande av skador har räddningsledaren och en myndighet som avses i 46 § 2 mom., om situationen inte annars kan bemästras, rätt att

1) beordra människor att söka skydd samt evakuera människor och egendom,

2) vidta sådana nödvändiga åtgärder som kan medföra skada för fast eller lös egendom,

3) bestämma att byggnader, kommunikations- och dataförbindelser och redskap för dessa samt materiel, redskap och förnödenheter, livsmedel, bränsle och smörjmedel samt släckningsämnen som behövs för räddningsverksamheten ställs till förfogande, samt

4) vidta andra åtgärder som är nödvändiga för räddningsverksamheten.

Det får inte krävas att sådan i 1 mom. 3 punkten avsedd egendom som ägaren eller innehavaren samtidigt själv behöver för att avvärja en eldsvåda eller någon annan olycka skall överlåtas, om detta inte är nödvändigt för räddande av människoliv. Kommunen skall betala full ersättning för egendom som tas i bruk samt ersätta eventuella skador på egendomen.

48 §

Skyldighet att delta i räddningsverksamhet

Räddningsledaren har rätt att ge order om att en arbetsför person som befinner sig på

en brand- eller olycksplats eller i dess närhet och som inte hindras av ett giltigt skäl skall delta i räddningsverksamheten, om detta är nödvändigt för att en människa skall kunna räddas eller någon annan olycka avvärjas. I motsvarande situation har en räddningsmyndighet, om situationen inte annars kan bemästras, rätt att ge order om att arbetsföra personer som uppehåller sig i kommunen ofördröjligen skall infinna sig på brand- eller olycksplatsen och delta i räddningsverksamheten. En person har rätt att vägra att delta endast av giltigt skäl.

Vid olyckor och när fara hotar har räddningsledaren allmän bestämmanderätt också över andra än kommunala brandkårer, dock så att en industribrandkår eller annan anstaltsbrandkår får anlitas endast om anstaltens säkerhet inte därigenom äventyras.

Den som har fått order om att delta i räddningsverksamhet får inte lämna brand- eller olycksplatsen förrän räddningsledaren har givit honom lov att avlägsna sig.

49 §

Efterröjning och efterbevakning

Efter att brandkårens åtgärder inte längre behövs är den som äger eller innehar objektet skyldig att svara för efterröjning och efterbevakning efter en eldsvåda. Tidpunkten avgörs av räddningsledaren.

Kan ägaren eller innehavaren av objektet inte nås eller svarar denne inte för efterröjningen och efterbevakningen, har räddningsledaren rätt att vidta nödvändiga åtgärder på ägarens eller innehavarens bekostnad.

50 §

Internationell räddningsverksamhet

Utöver vad som har överenskommit mellan stater kan det ministerium som svarar för räddningsväsendet på begäran av en annan stat eller en internationell organisation besluta att genom räddningsväsendet ge bistånd till utlandet, när detta är motiverat för att skydda människor, miljön eller egendom. På motsvarande sätt kan ministeriet vid behov begära bistånd från utlandet.

11 kap.

Befolkningsskydd

51 §

Befolkningsskyddsberedskap

I befolkningsskyddsförberedelserna under normala förhållanden skall ingå att göra upp planer och ge utbildning för undantagsförhållanden, bygga skyddskonstruktioner, upprätthålla lednings-, bevaknings- och larmsystem samt dataförbindelser och att skapa beredskap för evakuering, räddningsinsatser, första hjälpen, försörjning av befolkningen samt röjning och rengöring.

52 §

Myndigheternas rätt att få uppgifter

Utan hinder av tystnadsplikten har räddningsmyndigheterna i syfte att hålla personal i beredskap för befolkningsskyddsuppgifter rätt att

1) få behövliga befolkningsdata av de myndigheter som avses i lagen om registerförvaltningen (166/1996),

2) av försvarsmakten avgiftsfritt få uppgift om en värnpliktig är befriad från krigstida tjänst, samt

3) av andra myndigheter och sammanslutningar i fråga om personer i deras tjänst som hålls i beredskap avgiftsfritt få uppgifter även om ålder, utbildning, yrke och arbetsförmåga samt uppgifter om att personerna i fråga hålls i beredskap av myndigheten eller sammanslutningen för att säkerställa dess egen verksamhet under exceptionella förhållanden.

För befolkningsskyddet har en räddningsmyndighet oberoende av tystnadsplikt rätt att ur register som myndigheter förfogar över få uppgifter om byggnader, fastigheter och lokaler, deras ägare, innehavare och användningsändamål, individualiserade och grupperade på det sätt som behövs för befolkningsskyddet och dess förberedelser.

Räddningsmyndigheterna och det ministerium som svarar för person- och godstrafiken har utan hinder av tystnadsplikten rätt att för evakuering och annat befolkningsskydd avgiftsfritt få uppgifter ur

1) fordonsregistret enligt 3 § lagen om ett datasystem för vägtrafiken (819/1989) om

fordonet och dess typ jämte identifieringsuppgifter och uppgifter om dess ägare och innehavare samt uppgifter om hur dessa kan kontaktas,

2) körkortsregistret enligt det lagrum som nämnts i 1 punkten om körkortsinnehavare jämte kontaktinformation om dem samt om förarbehörighet jämte körkortsklass, samt ur

3) andra datasystem inom trafikförvaltningen enligt vad som avtalas med den registeransvarige.

Rätten att få de uppgifter som avses ovan i denna paragraf gäller också uppgifter som lämnas genom teknisk anslutning eller annars i elektronisk form.

53 §

Skyldighet att delta i utbildning

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet och länsstyrelserna kan förordna ledningen och annan specialpersonal inom befolkningsskyddet att delta i befolkningsskyddsutbildning under högst tio dygn om året.

54 §

Befolkningsskyddsuppgifter i anslutning till anställningsförhållande

Befolkningsskyddsuppgifter som staten, en kommun, samkommun eller ett annat offentligt samfund, ett ämbetsverk eller en inrättning eller ett statligt affärsverk svarar för samt beredskap för sådana uppgifter hör till deras tjänsteinnehavares och befattningshavares tjänsteåligganden och till uppgifterna för personer i arbetsavtalsförhållande till dem. Detsamma gäller deltagande i utbildning som behövs för utförandet av dessa uppgifter.

55 §

Skyddsorter

För beredning och verkställighet av befolkningsskyddet kan det ministerium som svarar för räddningsväsendet föreskriva att ett bosättnings-, industri- eller trafikcentrum eller annat därmed jämförligt centrum skall vara skyddsort.

56 §

Skyldigheten att inrätta skyddsrum i samband med nybygge

Ägaren till en byggnad skall, när det är fråga om ett nybygge, i byggnaden eller dess närhet inrätta ett skyddsrum som kan bedömas vara tillräckligt stort för dem som bor eller annars uppehåller sig i byggnaden i enlighet med vad som närmare bestäms genom förordning. Skyldigheten att inrätta skyddsrum gäller dock inte en tillfällig byggnad som är i användning högst fem år.

Skyddsrum skall inrättas för en byggnad eller byggnadsgrupp på samma tomt eller byggnadsplats, om våningsytan är minst 600 m² och byggnaden eller byggnadsgruppen används såsom bostad eller arbetsplats.

När skyldigheten att inrätta skyddsrum för en nybyggnad bestäms beaktas inte byggnader som redan finns på samma tomt eller byggnadsplats och för vilka ett skyddsrum finns eller byggnader från vilkas färdigställande vid den tidpunkt när bygglov söks har förflutit längre tid än fem år.

Den myndighet som beviljar bygglov kan tillåta att ett gemensamt skyddsrum inrättas för två eller flera byggnader, förutsatt att skyddsrummet inrättas inom fem år från det att den första byggnaden färdigställs.

57 §

Skyldigheten att inrätta skyddsrum i samband med ombyggnad eller reparation

Om på en skyddsort i en färdig byggnad som saknar skyddsrum utförs en med nybygge jämförlig ombyggnad eller reparation som gäller minst 1 000 m² våningsyta och förutsätter bygglov, och byggnaden därefter används såsom bostad eller arbetsplats, skall ett skyddsrum inrättas i samband med ombyggnaden eller reparationen, om detta är möjligt utan stora svårigheter och till rimliga kostnader.

Om användningsändamålet för en på en skyddsort belägen färdig byggnad vars våningsyta omfattar minst 1 000 m² och som inte används som bostad eller arbetsplats ändras så att bygglov eller åtgärdstillstånd krävs, och byggnaden därefter används som bostad eller arbetsplats, skall ett skyddsrum inrättas i samband med ändringsarbetet, om

detta är möjligt utan stora svårigheter och till rimliga kostnader.

58 §

Undantag från skyldigheten att inrätta skyddsrum

Bestämmelserna i denna lag om skyldigheten att inrätta skyddsrum gäller inte skydd av gårdsbruksproduktion genom särskilda konstruktioner.

Produktionsbyggnader för gårdsbruk beaktas inte när skyldigheten att inrätta skyddsrum enligt denna lag bestäms.

59 §

Allmänna skyddsrum

Om de som bor på en skyddsort eller uppehåller sig där eller de som rör sig utomhus inte kan anses bli tillräckligt skyddade enligt bestämmelserna i detta kapitel och om deras säkerhet inte heller annars kan tryggas, skall kommunen inrätta behövliga skyddsrum för dem.

60 §

Ledningslokaler

Kommunen skall ha en ledningscentral för befolkningsskyddet.

Nödcentralerna och ledningscentralerna för befolkningsskyddet skall inrättas så att verksamhet kan bedrivas vid dem också under undantagsförhållanden.

Ledningscentralen för befolkningsskyddet i den kommun som utgör centralort inom samarbetsområdet skall ha sådan utrustning att den vid behov kan bistå länsstyrelsen i ledningen av befolkningsskyddet i kommunerna inom samarbetsområdet (kretsledningscentral).

61 §

Hur skyddsrum skall inrättas

Ett skyddsrum skall ge dem som uppehåller sig i skyddsrummet säkerhet mot eventuella verkningar av vapen. Om kraven på hur skyddsrum skall inrättas bestäms närmare genom förordning och genom tekniska före-

skrifter av det ministerium som svarar för räddningsväsendet.

62 §

Beviljande av lättnader

Länsstyrelsen kan av synnerligen vägande skäl i enskilda fall bevilja befrielse från den lagstadgade skyldigheten att inrätta skyddsrum.

Den myndighet som beviljar bygglov kan medge undantag från krav som en förordning eller byggbestämmelser ställer på ett skyddsrum, om det finns motiverad anledning till ett sådant undantag och detta inte väsentligt försämrar möjligheterna att få skydd.

63 §

Användning av skyddsrum och befolkningsskyddsmateriel under normala förhållanden

Skyddsrum samt redskap och anordningar som är avsedda för befolkningsskyddet får användas för annan verksamhet om de utan dröjsmål kan ställas till befolkningsskyddets förfogande.

64 §

Styrning av beredskapsplaneringen

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan meddela föreskrifter om befolkningsskyddets personalstyrkor och materialmängder samt om övriga grunder för befolkningsskyddsarrangemangen.

Ministeriet kan också meddela myndigheter och enskilda allmänna anvisningar om beredningen och verkställigheten av befolkningsskyddet samt om det samarbete detta förutsätter. Länsstyrelsen har motsvarande rätt inom länet.

65 §

Särskilda befogenheter under undantagsförhållanden

Om det i undantagsförhållanden som nämns i 2 § beredskapslagen eller 1 § lagen om försvarstillstånd är nödvändigt att inleda effektiviserad verksamhet eller införa skärpt

beredskap inom räddningsväsendet, kan statsrådet genom förordning bemyndigas att bestämma

1) att varje finsk medborgare som har fyllt 17 men inte 65 år är skyldig att utföra sådana för skyddet av befolkningen nödvändiga arbetsuppgifter som han med beaktande av kroppskrafter och hälsotillstånd är förmögen att utföra,

2) att befolkningen eller en del därav, produktionsanläggningar, ämbetsverk och inrättningar samt egendom i den omfattning situationen kräver skall flyttas från ett bestämt område,

3) att det är förbjudet att vistas på en bestämd ort eller att avlägsna sig därifrån eller att rätten att göra detta är begränsad,

4) att för tryggande av befolkning och egendom utöver vad som ovan i denna lag bestäms skall inrättas och ordnas behövliga skyddskonstruktioner och -anläggningar,

5) att för befolkningsskyddet får tas i bruk byggnader och lägenheter, transport-, släcknings-, röjnings-, förstahjälps- och kommunikationsmedel och andra redskap, samt egendom och förnödenheter som behövs för inkvartering, bespisning och annan försörjning av förflyttad befolkning,

6) att andra åtgärder som behövs för att skydda befolkning och egendom skall vidtas, samt bestämma

7) om räddningsmyndigheternas och andra myndigheters skyldigheter och uppgifter samt om befäls- och subordinationsförhållandena inom befolkningsskyddet.

Om beslutsfattande och verkställighet av befogenheter enligt 1 mom. gäller i tillämpliga delar på motsvarande sätt 2 och 3 kap. samt 36 och 41—46 § beredskapslagen.

12 kap.

Räddningsväsendets personregister

66 §

Larmdataregister

En nödcentral får för uppföljning och utvärdering av centralens verksamhet föra personregister över mottagna nödmeddelanden och de åtgärder som har vidtagits med anledning av dessa. I registret får införas

- 1) anmälarens och mottagarens namn,
- 2) uppgift om hur anmälan har gjorts jäm-

te uppgifter för identifiering av telefon samt adressuppgifter,

3) en beskrivning av händelsen och av det objekt som anmälan gäller jämte namn- och adressuppgifter,

4) uppgifter om de åtgärder som vidtagits inom ramen för räddningsverksamheten i den mån detta är nödvändigt för uppföljningen och utvärderingen av nödcentralens verksamhet,

5) de kompletterande uppgifter som nödcentralen har inhämtat för larmuppgiften,

6) tekniska upptagningar av nödmeddelandet, samt

7) känsliga uppgifter enligt 11 § 3 eller 4 punkten personregisterlagen i (523/1999) fall där de kan ha avgörande betydelse för att ett uppdrag skall kunna utföras på ett säkert sätt.

Registeruppgifterna får överlåtas till en räddningsmyndighet för att sammanställas med åtgärdsregistret.

En personuppgift skall utplånas ur larmregistret när det inte längre kan anses motiverat att i ovan nämnda syfte spara den, dock senast när fem år har förflutit sedan nödmeddelandet eller en annan uppgift mottogs. Uppgifter enligt 1 mom. 7 punkten skall dock utplånas senast efter två år, om inte någon grundad anledning i anslutning till nödcentralens uppgifter föranleder något annat.

67 §

Åtgärdsregister

För uppföljning och utvecklande av räddningsväsendet samt för utredning av olyckor får en kommunal räddningsmyndighet föra ett personregister, i vilket får införas

1) uppgifter som får ingå i larmregistret enligt 66 § också till den del nödcentralen har överlåtit dem med stöd av 66 § 2 mom.,

2) närmare uppgifter om vidtagna åtgärder och objektet för åtgärderna samt om vilka resurser som har använts och räddningsverksamhetens resultat i enlighet med vad det ministerium som svarar för räddningsväsendet bestämmer,

3) uppgifter om typen av olycka och tekniska detaljer om olyckan samt dess förlopp,

4) uppgifter om skador som olyckan förorsakat, samt

5) uppgifter om orsakerna till olyckan.

Uppgifterna i registret får utlämnas till en

nödcentral eller en räddningsmyndighet för räddningsverksamhet eller tillsyn och till andra myndigheter och forskningsinstitut för undersökning av olyckor eller vetenskaplig forskning. Åtgärdsregistret får användas för statistikföring, förutsatt att inga personer kan identifieras i statistiken.

Uppgifterna i åtgärdsregistret skall sparas den tid som anges i 66 § 3 mom.

68 §

Befolkningsskyddets personregister

I syfte att upprätthålla en befolkningsskydds-enhet får en myndighet, en anstalt eller en sammanslutning som svarar för befolkningsskydds-uppgifter eller för att beredskap skapas för dessa inrätta ett personregister över de personer som hör till enheten eller reserverats för denna. I registret får utöver personens namn antecknas födelsetid, civilstånd, yrke, utbildning, adress och annan kontaktinformation samt uppgifter om körkort och körkortsklass, arbetsförmåga och vårdnad om minderåriga.

Uppgifterna i ett personregister för befolkningsskyddet skall kontrolleras med minst fem års mellanrum efter det anteckningen gjorts eller kontrollerats eller också utplånas.

69 §

Befolkningsskyddets fastighetsregister

För befolkningsskyddet och förberedelser som gäller detta får den myndighet som svarar för verksamheten inrätta ett register över skyddsrummen samt över fastigheter, byggnader och lokaler i vilka evakuerade och förflyttad egendom kan inrymmas. I registret får införas uppgifter om vem som äger eller innehar lokalerna, i vilket skick dessa är samt deras nuvarande användning och antalet invånare. På motsvarande sätt får i registret införas uppgifter om byggnader i vilka produktionsanstalters, myndigheters och inrättningars driftsställen samt ledningscentraler och enheter temporärt kan inrymmas under undantagsförhållanden.

Vid inrättandet av register får användas uppgifter som utlämnats av den myndighet som svarar för registrering av fastigheter, byggnader och lokaler. Uppgifterna i ett register skall kontrolleras med fem års mellan-

rum efter det anteckningen gjorts eller kontrollerats eller också utplånas.

70 §

Övervakningsregister

För förrättande av brandsyn samt övervakning av driftssäkerheten hos byggnader och anordningar kan kommunens räddningsmyndighet föra ett personregister i vilket antecknas övervakningsobjekten samt deras ägare och innehavare. För inrättandet av registret får användas uppgifter som med stöd av 36 och 41 § och 52 § 2 mom. erhållits för tillsyn.

Uppgifterna i övervakningsregistret skall kontrolleras i samband med att brandsyn förrättas eller annars senast fem år efter det anteckningen gjorts eller också utplånas.

13 kap.

Finansiering av räddningsväsendet, arvoden och ersättningar

71 §

Ansvar för räddningsväsendets kostnader

För räddningsväsendets kostnader svarar den som är skyldig att vidta en åtgärd eller sköta en uppgift eller sörja för åtgärden eller uppgiften, om inte något annat bestäms i denna lag.

72 §

Ersättning för bistånd vid räddningsverksamhet

Om en kommun bistår en annan kommun med materiel och manskap eller på något annat sätt, skall den mottagande kommunen betala full ersättning om inte något annat avtalas.

Om eventuell ersättning för handräckning som ges enligt 6 § 4 mom. skall den som lämnar handräckningen avtala med räddningsmyndigheten.

73 §

Släckningskostnader för skogs- och terrängbränder

Om en skogs- eller terrängbrand har spritt

sig till flera än en kommun, betalas släckningskostnaderna av den kommun på vars område branden började, om inte något annat avtalas. De övriga kommunerna skall ersätta sistnämnda kommun för sin andel av dessa kostnader i förhållande till den eldhärdade arealen eller enligt någon annan skälig grund.

74 §

*Statsbidrag för kommunernas
befolkningskyddsutgifter*

Om befolkningskyddsåtgärder vållar en kommun särskilt betungande kostnader, kan kommunen inom de gränser som anges i statsbudgeten beviljas understöd för dessa.

Om de statsandelar för räddningsväsendet som betalas till kommunerna bestäms särskilt.

75 §

*Ersättning av statsmedel för kostnader som
ett räddningsuppdrag har medfört*

Om ett räddningsuppdrag har vållat en kommun kostnader som är exceptionellt stora med hänsyn till dess ekonomiska bärkraft, har kommunen rätt till ersättning av statens medel för de extra kostnader som räddningsverksamheten medför till den del dessa kostnader överstiger självriskgränsen. Ersättning- en beviljas av länsstyrelsen.

Självriskgränsen utgör en procent av det sammanlagda beloppet av kommunens i 7 § lagen om statsandelar till kommunerna (1147/1996) avsedda kalkylerade skatteinkomst och den utjämning som grundar sig på denna. Självriskgränsen bestäms på basis av den fastställda utjämningen av statsandelarna och den skatteinkomst som utgör grund för utjämningen för det finansår under vilket de kostnader uppstod som ersättningen gäller.

Om kostnaderna för ett räddningsuppdrag har förorsakats av en terräng- eller skogsbrand som helt eller till största delen ägt rum på statsägd mark, utgör kommunens självriskgräns med avvikelse från 2 mom. en halv procent av det sammanlagda beloppet av kommunens kalkylerade skatteinkomst enligt 7 § lagen om statsandelar till kommunerna och den därpå grundade utjämningen.

Om kommunerna huvudsakligen sköter

räddningsväsendet tillsammans, bestäms självriskgränsen utgående från det sammanräknade beloppet av kalkylerade skatter och utjämningsposter enligt 2 mom.

76 §

*Ersättningar som betalas under
undantagsförhållanden*

Har någon med anledning av föreskrifter som har meddelats enligt 65 § 1 mom. 5 punkten lidit skada som inte ersätts honom med stöd av någon annan lag, skall av statens medel betalas full ersättning för skadan.

Om skadan med beaktande av den skadelidandes förmögenhetsförhållanden och andra omständigheter skall anses vara liten eller om stats- eller samhällsekonomiska skäl på grund av skadornas stora mängd oundgängligen kräver det, skall skälig ersättning betalas för skadan.

Statsrådet meddelar vid behov närmare föreskrifter om på vilka grunder och enligt vilket förfarande ersättningen skall bestämmas.

Statsrådet meddelar vid behov föreskrifter om att ersättning kan betalas av statens medel också med anledning av andra föreskrifter än sådana som avses i 1 mom. eller med avvikelse från vad som i denna lag föreskrivs om delning av kostnader. Om en kommun för kostnaderna för skötseln av en uppgift får statsandel eller statsunderstöd enligt någon annan lag, iakttas vid ersättandet av kostnaderna vad som bestäms om nämnda statsandelar eller statsunderstöd.

77 §

Skadestånd

Beträffande skadestånd gäller i övrigt bestämmelserna i skadeståndslagen (412/1974).

78 §

*Arvode och ersättningar till den som fått
order att delta i räddnings- eller
befolkningskyddsuppgifter*

Till den som med stöd av 48 § har fått order att delta i räddningsuppgifter betalar kommunen ett skäligt arvode.

Till dem som med stöd av 65 § har fått

order att delta i befolkningsskyddsuppgifter betalas lön enligt samma principer som till dem som förordnats till arbetspliktiga enligt 24 § beredskapslagen.

För kläder, utrustning och arbetsredskap som har förstörts eller förkommit betalar kommunen ersättning till den som deltagit i räddningsverksamhet förutsatt att skadeanmälan så snart som möjligt har gjorts till räddningsledaren. Ersättning skall sökas skriftligen hos kommunen inom tre månader efter det skadan inträffade.

79 §

Ersättning för olycksfall i samband med räddningsverksamhet och befolkningsskydd

För olycksfall eller yrkessjukdom som drabbat en person i räddningsverksamhet eller befolkningsskyddsuppgifter betalas ersättning av statens medel enligt samma grunder som för olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom, till den del som den skadade inte har rätt till en minst lika stor ersättning enligt någon annan lag, till den som

1) med stöd av 48 § har fått order att bistå vid räddningsverksamhet,

2) med stöd av 65 § har fått order att delta i befolkningsskyddsuppgifter,

3) med stöd av 53 § har fått order att delta i befolkningsskyddsutbildning,

4) hör till en kommunal avtalsbrandkår men inte är berättigade till ersättningar enligt 1 § lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), eller

5) hör till en industri- eller anstaltsbrandkår som inte är kommunens avtalsbrandkår, när olyckan har inträffat då brandkåren har deltagit i räddningsverksamhet utanför anstalten.

Till den som hör till en kommunal avtalsbrandkår och som avses i 1 mom. 4 punkten betalas ersättning av statens medel också för ett olycksfall som har inträffat i samband med utbildning inom den kommunala brandkåren, vård av fastigheter och utrustning eller sjuktransport.

Om den skadades arbetsgivare med anledning av ett olycksfall för vilket ersättning betalas med stöd av denna lag har erlagt lön, förskott eller andra betalningar, gäller i fråga om arbetsgivarens och kommunens rätt vad som i lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om arbetsgivarens rätt.

Ett ärende som gäller betalning av ersätt-

ning av statens medel med stöd av denna paragraf behandlas i första instans av statskontoret.

14 kap.

Sökande av ändring, tvångsmedel och straff

80 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som en statlig myndighet har fattat med stöd av denna lag söks genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Också beslut som en kommunal räddningsmyndighet har fattat med stöd av 31 § 2 mom., 37 §, 47 § 2 mom. eller 78 § samt beslut som räddningsledaren har fattat med stöd av 49 § 2 mom. överklagas i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat, skall ett förvaltningsbeslut utan hinder av besvär iakttas omedelbart.

Ett förvaltningsbeslut av statsrådet som skall föras till riksdagen för behandling får inte överklagas genom besvär.

Ändring i beslut som bygglovsmyndigheten fattar med stöd av denna lag söks på det sätt som bestäms i byggnadslagen (370/1958).

81 §

Vite och hot om tvångsutförande

Om någon vidtar åtgärder i strid med bestämmelserna i 9 eller 16 §, 23 § 2 mom. eller 31, 37, 41, 56, 59 eller 60 § eller med bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem eller försummar skyldigheter som grundar sig på dem kan räddningsmyndigheten genom sitt beslut ålägga den försumlige att inom en viss tid rätta till vad som har gjorts eller försumrats. Ett förbud eller en föreskrift som meddelats av en myndighet kan förenas med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

När ett ärende enligt denna lag gäller vite eller hot om tvångsutförande eller avbrytande, iakttas i övrigt bestämmelserna i viteslagen (1113/1990).

82 §

Straff

Den som

1) åsidosätter skyldigheter enligt 23, 24, 26, 27, 30, 31 eller 37 § eller 48 § 1 mom. eller enligt bestämmelser som meddelas med stöd av nämnda lagrum eller annars handlar i strid med en skyldighet som föreskrivs i nämnda lagrum eller i bestämmelser som har meddelats med stöd av dem, eller

2) bryter mot förbuden i 25 § eller 48 § 3 mom.,

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *räddningsförseelse* dömas till böter.

Den som åsidosätter sin skyldighet att delta i utbildning enligt 53 § skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *befolkningsskyddsförseelse* dömas till böter.

Den som åsidosätter en skyldighet som statsrådet har påfört honom med stöd av 65 § 1 mom. 1—5 punkten eller som annars bryter mot ett förbud eller en begränsning som har meddelats genom en bestämmelse som avses i nämnda paragraf skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *befolkningsskyddsbrott* dömas till böter eller högst sex månaders fängelse.

83 §

Domseftergift

När någon har brutit mot ett förbud som har meddelats med stöd av denna lag och förstärkts med vite, kan domstolen avstå från att döma honom till straff för samma gärning.

15 kap.

Särskilda bestämmelser

84 §

Tystnadsplikt

Den som hör till räddningsväsendets personal eller deltar i räddningsverksamhet får inte på ett sätt som inte hör till räddningsväsendet utnyttja eller olovligen för andra röja

omständigheter som han har fått kännedom om vid skötseln av uppgifterna och beträffande vilka genom lag har föreskrivits eller med stöd av lag bestämts att de skall hållas hemliga, eller som gäller en enskild persons affärs- eller yrkeshemlighet, ekonomiska ställning, personliga förhållanden eller hälsotillstånd.

Om röjande av uppgifter som skall hållas hemliga för en myndighet eller ett organ som sköter ett offentligt uppdrag föreskrivs genom lag. Trots tystnadsplikten får i enskilda fall sådana uppgifter röjas som är nödvändiga för att skydda liv eller hälsa eller avvärja betydande skador på miljön eller egendom.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt denna paragraf döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen, om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen.

85 §

Skyldighet att lämna statistiska uppgifter

Kommunens räddningsmyndighet skall för statistiska ändamål tillstålla det ministerium som svarar för räddningsväsendet och länsstyrelsen uppgifter om räddningsväsendets prestationer, resurser, arrangemang och andra beredskapsåtgärder samt om uppgifter som myndigheten infört i åtgärdsregistret.

86 §

Undersökning av olyckor

Kommunens räddningsmyndighet skall bedöma orsaken till att en eldsvåda har uppstått. Om det finns skäl att misstänka att en eldsvåda eller någon annan olycka har orsakats uppsåtligen eller av oaktsamhet, skall räddningsmyndigheten anmäla saken till polisen.

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan bestämma att en särskild undersökning skall verkställas för undersökning av en eldsvåda eller annan olycka.

Den som utför undersökningen har rätt att få tillträde till olycksplatsen, av företrädaren för denna få handlingar och av kommunens räddningsmyndigheter uppgifter som behövs för undersökningen samt att ta prover av olycksobjektet. En kommunal räddningsmyndighet som utreder orsaken till en eldsvåda har motsvarande rätt.

87 §

Handräckning av polisen

Polisen är skyldig att ge sådan handräckning som behövs för utförande av inspektion eller syn enligt 17 och 35 § och för förhindrande av en sådan olycksrisk som avses i 37 § 2 mom.

88 §

Bemyndigande att meddela bestämmelser

Utöver vad som ovan i denna lag bestäms, har det ministerium som svarar för räddningsväsendet även rätt att meddela kompletterande tekniska föreskrifter och verkställighetsföreskrifter om planer som avses i 9 §, brandsäkerheten på torvproduktionsområden, mängden materiel och anordningar som enligt denna lag skall finnas för att förebygga och avvärja olyckor samt hur materielen och anordningarna skall placeras, hur brandsyn och sotning skall utföras, hur ventilationskanaler och ventilationsanordningar skall rengöras samt om statistiska uppgifter som avses i 85 §.

89 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

16 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

90 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Genom denna lag upphävs lagen den 4 juli 1975 om brand- och räddningsväsendet (559/1975) och lagen den 31 oktober 1958 om befolkningsskydd (438/1958) jämte ändringar.

De föreskrifter som inrikesministeriet meddelat med stöd av de upphävda lagarna och

som gäller behörigheten för brandkårernas personal i bisyssla, arrangemang som ökar brand- och personsäkerheten i särskilda objekt, tekniska krav i fråga om vissa anordningar samt kvalitetskrav i fråga om materiel, anordningar och material, sotning och rengöring av ventilationsanordningar, planering av befolkningsskyddet, arrangemang för egen beredskap, befolkningsskyddets personalstyrkor och materialmängder samt övriga verksamhetsbetingelser inom befolkningsskyddet, konstruktiva krav som gäller skyddsrum samt statsrådets beslut om de skyddsorter som avses i lagen om befolkningsskydd gäller fortfarande till dess att den utsatta giltighetstiden för dem går ut eller till dess att det ministerium som svarar för räddningsväsendet upphäver dem, dock högst två år efter att denna lag har trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

91 §

Fastställandet av servicenivån och larmanvisningar

De larmanvisningar som avses i 13 § samt den utredning och det beslut om servicenivå som avses i 15 § 2 mom. skall vara färdiga inom ett år efter att lagen har trätt i kraft.

92 §

Brandvarnare

De brandvarnare eller motsvarande anordningar som avses i 31 § skall vara installerade inom ett år efter att lagen har trätt i kraft.

93 §

Inrättande av skyddsrum och konstruktionskrav för vissa lokaler

Bestämmelserna i 56—57 § om skyldighet att inrätta skyddsrum tillämpas på byggnader för vilka bygglov söks efter att denna lag har trätt i kraft.

De i 60 § avsedda arrangemang som gäller ledningscentralerna för befolkningsskyddet skall vidtas inom tre år efter att lagen har trätt i kraft.

De krav som enligt 60 § ställs på lokalerna i nödcentraler tillämpas på anläggningsprojekt för vilka bygglov söks efter att denna lag har trätt i kraft.

94 §

Ersättningar

Lagens 75 § samt de övriga bestämmelserna i 13 kap. om ersättningar som betalas av staten tillämpas i fråga om kostnader som föranletts av olyckor som uppstått efter att lagen har trätt i kraft.

För projekt som avses i 22 § lagen om

Helsingfors den 30 april 1999

befolkningsskydd och för vilka byggnadslov har sökts innan denna lag har trätt i kraft betalas ersättning av statens medel enligt bestämmelserna i lagen om befolkningsskydd, förutsatt att skyddsrummet har färdigställts och ibruktagningsskontroll utförts inom ett år efter att lagen har trätt i kraft.

95 §

Ändringssökande

Ändringssökande enligt 80 § 1 mom. tillämpas inte när ändring söks i ett beslut som meddelats innan denna lag har trätt i kraft.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 562

L a g**om de tekniska kraven på anordningar inom räddningsväsendet och brandsäkerheten för produkter**

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag bestäms om åtgärder som syftar till att säkerställa att

1) de produkter som avses i lagen inte ger upphov till brandfara,

2) den materiel, de anordningar och den skyddsutrustning som är avsedd att säkra brand- eller personskyddet eller att användas inom räddningsväsendet lämpar sig för sitt ändamål samt är i funktionsdugligt skick och att

3) de viktigaste tekniska systemen och anordningarna som används inom räddningsväsendet är kompatibla.

2 §

Tekniska bestämmelser om produkterna

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan vid behov utfärda bestämmelser som gäller egenskaper, funktion, bruksanvisningar och anvisningar för underhåll samt märkning av eller uppgifter om

1) skyltar och säkerhetsmärkningar för utgångar samt säkerhets- och signalbelysning,

2) branddetektorer och detektorer som varnar för fara för någon annan olycka samt larmanordningar,

3) brandsläcknings-, räddnings- och bekämpningsmateriel och bekämpningsanordningar,

4) skyddsutrustning och skyddsredskap för räddningspersonal och för dem som skall räddas,

5) utrustning och anordningar i skyddsrum,

6) andra med produkter som avses i 1—5 punkten jämförbara produkter, samt om

7) produkter som orsakar brandfara eller påverkar brandsäkerheten.

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan vid behov också utfärda bestämmelser som gäller användningen av eller det sätt på vilket de produkter som avses i 1 mom. skall användas.

3 §

Påvisande av att produkten överensstämmer med kraven

Den som tillverkar eller importerar en produkt skall kunna visa att produkten uppfyller de krav som ställs i de bestämmelser som avses i 2 § 1 mom. Om de uppgifter som behövs för att visa att kraven uppfylls föreskrivs närmare i vederbörande bestämmelse.

Vid påvisande av att en produkt uppfyller kraven kan av bedömningsorgan utförda tester, besiktningar och andra förfaranden för visande av överensstämmelse användas på det sätt som närmare föreskrivs i vederbörande bestämmelse.

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet utser bedömningsorganet för viss tid.

RP 194/1998
FvUB 24/1998
RSv 258/1998

4 §

Produktmärkning

För att visa att en produkt uppfyller kraven kan produkten märkas, om så bestäms.

5 §

Planering, installation, underhåll och granskning av anordningar

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan utfärda bestämmelser eller meddela anvisningar som gäller planering, installation, underhåll och granskning av brandlarm-, larm- och släckningsanordningar som kopplas till allmänna larmcentraler genom telekommunikationsförbindelse. Ministeriet kan också utfärda bestämmelser om underhåll och besiktning av handbrandsläckare.

De som utför installation och underhåll på anordningar (*installationsaffärer*) samt underhåll och besiktning av handbrandsläckare (*handbrandsläckaraffärer*) skall innan verksamheten inleds lämna en anmälan för tillsynsändamål till säkerhetsteknikcentralen och utse en ansvarig person. Den ansvariga personen skall vara den som utövar verksamheten eller en heltidsanställd vid affären. Anmälan skall innehålla uppgifter om verksamhetsutövaren, den ansvariga personen, verksamheten och arbetsredskapen enligt vad det ministerium som svarar för räddningsväsendet närmare bestämmer.

I bestämmelserna kan behörighetsvillkor som gäller utbildning, arbetserfarenhet, förhör för att fastställa behörigheten och andra liknande omständigheter ställas för den ansvariga personen. Säkerhetsteknikcentralen eller någon annan som ministeriet förordnar utfärdar ett behörighetsintyg för den person som uppfyller behörighetsvillkoren. Intyget skall förnyas med jämna mellanrum.

6 §

Godkännande av besiktningsorgan

Säkerhetsteknikcentralen skall godkänna de besiktningsorgan som inspekterar brandlarm- och släckningsanordningar. För att ett besiktningsorgan skall godkännas skall det vara funktionellt och ekonomiskt oberoende, ha en ansvarsförsäkring och förfoga över

tillräckligt med yrkeskunnig personal samt de system, anordningar och redskap som verksamheten förutsätter, så som det ministerium som svarar för räddningsväsendet närmare bestämmer om dem.

Till ansökan skall fogas handlingar som visar att de i 1 och 2 mom. bestämda kraven uppfylls, och i handlingarna skall ingå ett intyg eller utlåtande av mätteknikcentralen eller motsvarande organisation eller något annat intyg eller utlåtande som säkerhetsteknikcentralen anser vara tillräckligt om att de ovan nämnda kraven uppfylls.

Godkännande kan ges på viss tid. Säkerhetsteknikcentralen kan för godkännandet ställa krav, begränsningar och andra villkor som gäller besiktningsorganets verksamhet.

Besiktningsorganet skall underrätta säkerhetsteknikcentralen om sådana ändringar i sin verksamhet som kan påverka uppfyllandet av villkoren för godkännande.

7 §

Myndigheternas register

Säkerhetsteknikcentralen skall föra en förteckning över de installationsaffärer och handbrandsläckaraffärer som gjort anmälan med stöd av denna lag samt över godkända besiktningsorgan. Den som utfärdar behörighetsintyg skall föra en förteckning över de behörighetsintyg som utfärdats med stöd av denna lag. Förteckningarna kan publiceras och ur dem skall uppgifter lämnas ut med iakttagande av vad som bestäms om offentlighet för myndigheternas verksamhet.

På en förteckning som förs med stöd av denna paragraf tillämpas personuppgiftslagen (523/1999) och i förteckningen skall införas den registrerade personens, affärens eller inrättningens namn samt behövlig kontaktinformation. I fråga om en affär och inrättning införs motsvarande uppgifter också om ägaren eller innehavaren samt den ansvariga person som avses i 5 §. Dessutom införs i förteckningen i denna lag avsett behörighetsintyg eller godkännande samt dess grund och giltighetstid.

Anteckning om att verksamheten upphört skall införas i förteckningen. Uppgifterna om nedlagd verksamhet arkiveras på det sätt som säkerhetsteknikcentralen bestämmer så att utredningen av frågor som gäller det rättsliga ansvaret inte försvåras och med hänsyn till vad som i 9 § 2 mom. person-

uppgiftslagen bestäms om principerna som gäller uppgifternas art.

8 §

Samordning av larm-, telekommunikations- och informationssystemen

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet kan vid behov utfärda bestämmelser som är nödvändiga för att inom räddningsverksamheten och befolkningsskyddet säkerställa att larm- och kommunikationssystemen och kommunikationsanordningarna, datatrafikförbindelserna samt de system och anordningar som har samband med dem är funktionellt kompatibla.

9 §

Tillsyn

Tillsynen över bedömningsorgan som avses i 3 § 3 mom. och över att de bestämmelser som utfärdats med stöd av 8 § iakttas sköts av det ministerium som svarar för räddningsväsendet, och den övriga tillsynen sköts av säkerhetsteknikcentralen (*tillsynsmyndigheter*).

Ministeriet kan i enskilda fall förbehålla sig rätten att avgöra ett ärende som enligt 1 mom. hör till säkerhetsteknikcentralen.

Den kommunala räddningsmyndigheten skall till tillsynsmyndigheten göra anmälan om sådana produkter eller anordningar som strider mot bestämmelserna och som räddningsmyndigheten observerat vid brandsyn eller annars i sin verksamhet.

10 §

Förbud och tvångsmedel

Om en produkt som avses i 2 § 1 mom. inte uppfyller de krav som ställs på den i en bestämmelse som utfärdats med stöd av denna lag har tillsynsmyndigheten rätt att

1) temporärt eller permanent förbjuda försäljning eller annan överlåtelse av produkten,

2) kräva att produkten ändras så att den uppfyller kraven, och att

3) ålägga produktens tillverkare eller importör att offentligt informera om en fara som har samband med produkten, eller själv

informera därom på tillverkarens eller importörens bekostnad.

Om en produkt som avses i 2 § 1 mom. inte används i enlighet med bestämmelser som utfärdats med stöd av 2 § 2 mom., skall tillsynsmyndigheten uppmana den som innehar produkten att avhjälpa bristerna och försummelseerna inom en utsatt tid eller förbjuda användningen av produkten.

Om ett bedömningsorgan som avses i 3 § förfar felaktigt eller inte uppfyller de krav som ställts, skall ministeriet uppmana organet att avhjälpa bristen inom en utsatt tid. Om bristen inte avhjälps inom den utsatta tiden, skall ministeriet återkalla organets rätt att verka som utsett bedömningsorgan.

Om ett besiktningsorgan som avses i 6 §, en installationsaffär eller en handbrandsläckaraffär som avses i 5 § förfar i strid med bestämmelserna eller inte uppfyller de krav som ställts, skall säkerhetsteknikcentralen uppmana organet eller affären att avhjälpa bristen inom en utsatt tid. Om bristen inte avhjälps inom den utsatta tiden, skall säkerhetsteknikcentralen återkalla godkännandet av besiktningsorganet eller förbjuda installationsaffären eller handbrandsläckaraffären att fortsätta med den verksamhet som avses i 5 § 1 mom.

11 §

Tillsynsmyndighetens behörighet

Tillsynsmyndigheten har rätt att för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas få tillträde till den plats där produkterna tillverkas, lagras och säljs, den plats där produkterna används samt den plats där anordningar som avses i 5 § 1 mom. har installerats, dock inte till en plats som skyddas av hemfrid eller ett objekt som är i försvarsmaktens besittning och som skall hållas hemlig med hänsyn till rikets säkerhet.

Tillsynsmyndigheten har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av den som tillverkar, importerar, säljer och innehar produkter som avses i 2 §, av ett bedömningsorgan som avses i 3 §, av ett besiktningsorgan som avses i 6 §, en installationsaffär som avses i 5 § och en handbrandsläckaraffär som avses i 5 §, av den som innehar anordningar som avses i 5 § 1 mom. samt av dem som innehar anordningar och system

som avses i 8 § få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas. Rätten att få upplysningar gäller dock inte försvarsmaktens uppgifter som skall hållas hemliga med hänsyn till rikets säkerhet.

Tillsynsmyndigheten har rätt att till gängse pris som provexemplar få en nödvändig mängd produkter som saluförs, om detta är nödvändigt med hänsyn till tillsynen. Om produkten inte uppfyller kraven enligt denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, har tillsynsmyndigheten rätt att av den finska tillverkare eller importör som släpper ut anordningen eller produkten på den finska marknaden uppbära anskaffningspriset för produkten samt de kostnader som orsakats av testning och besiktning av produkten, eller om en finsk tillverkare eller importör inte påträffas, hos den näringsidkare hos vilken tillsynsmyndigheten anskaffat produkten.

12 §

Ömsesidigt erkännande

Produkter som införts från andra medlemsstater inom Europeiska unionen eller från länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet anses uppfylla de bestämmelser som avses i denna lag, om de uppfyller de krav enligt sådana gällande bestämmelser i landet i fråga som garanterar en säkerhetsnivå som motsvarar den nivå som garanteras genom de bestämmelser som avses i 2 §.

Åtgärder som avses i 3 § och som utländska bedömningsorgan vidtagit för att visa att kraven uppfylls skall godkännas, om det internationella fördrag som är bindande för Finland förutsätter det eller ministeriet så bestämmer.

Behörighet enligt 5 § för en person kan visas också genom ett utländskt behörighetsintyg eller en motsvarande handling, om de krav som utgör dess grund motsvarar de krav som bestäms med stöd av 5 § 3 mom.

13 §

Ändringssökande

I ett beslut av ett besiktningsorgan kan

rättelse yrkas hos säkerhetsteknikcentralen inom 30 dagar från delfäendet. Besiktningsorganet skall foga en anvisning om rättelseyrkande till sitt beslut.

I ett förvaltningsbeslut som en tillsynsmyndighet fattat med stöd av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den söks ändring så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet skall iakttagas trots att ändring sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

14 §

Tystnadsplikt

Den som utför uppgifter som avses i denna lag får inte utan samtycke av den som saken gäller för en utomstående röja eller till egen nytta utnyttja information som han fått när han utfört dessa uppgifter och som enligt lag är sekretessbelagd eller som gäller privata affärs- eller yrkeshemligheter eller annan motsvarande information om privat näringsverksamhet och informationen skulle åsamka näringsidkaren ekonomisk skada. Om röjande av en sekretessbelagd uppgift för en myndighet eller ett organ som sköter ett offentligt uppdrag bestäms genom lag.

Om brott mot tystnadsplikten och mot förbudet att utnyttja uppgifter bestäms i 38 kap. 1 och 2 § strafflagen (39/1889), om inte gärningen skall straffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen.

Tillsynsmyndigheten och besiktningsorganet har rätt att utan hinder av 1 mom. lämna sådana utländska offentliga organ som övervakar produktsäkerheten uppgifter som är nödvändiga för att den fara som orsakas av produkterna skall kunna undvikas.

15 §

Vite

Tillsynsmyndigheten kan förstärka ett förbud som meddelats med stöd av denna lag genom att förelägga vite. Om vite gäller vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

Nr 562

16 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag och om myndigheternas uppgifter meddelas vid behov genom förordning.

Det ministerium som svarar för räddningsväsendet och säkerhetsteknikcentralen meddelar vid behov sådana tekniska och administrativa anvisningar som förenhetligar tillämpningen av denna lag samt av de bestämmelser som meddelats med stöd av den.

17 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

18 §

Övergångsbestämmelser

Ett besiktningsorgan som före denna lags ikraftträdande har varit verksamt som ett inspektionsverk enligt 23 § lagen om brand- och räddningsväsendet (559/1975) kan utan särskilt godkännande vara verksamt som ett sådant inspektionsverk under ett år från ikraftträdandet av denna lag.

Installationsaffärer och handbrandsläckaraffärer som godkänts enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen om brand- och räddningsväsendet kan fortsätta med sin verksamhet utan att göra anmälan enligt 5 § under ett år från denna lags ikraftträdande, om inte en senare tidpunkt bestäms i vederbörande bestämmelse. Behörighetsintyg krävs likaså när ett år förflutit från denna lags ikraftträdande, om inte en senare tidpunkt bestäms i vederbörande bestämmelse.

Inrikesminister *Kari Häkämies*